

Organisten Lignell i Rydaholm berättar, att då han för ungefär 40 år sedan kom till Rydaholm som lärare och organist, voro gubbarna i socknen väldigt malliga, då de talade om för honom, vilken fin kyrka han kommit till. "Se tornet är från före syndafallet," sa de, och så visade de på en fris ett gott stycke upp på tornet och menade, att dit skulle vattnet ha stigit under syndaflo den. Det troddes då allmänt bland befolkningen.

F. 6

2839

Om Rydaholms
kyrktorn.

Landskap: Småland Upptecknat av: Olle Levander
Härad: Östbo Adress: Trädgårdsgatan 2, Huskvarna
Socken: Rydaholm Berättat av Organist Lignell
Uppteckningsår: 1930 Född år i Rydaholm.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

File / Tid

Uppteckningen rör Sågner om Rydaholms kyrka.

Organist Lignell meddelar också följande sågner om Rydaholms kyrka.

En gång försökte en trollkäring slå ned kyrkan med en mängd kullerstenar, som hon samlat i sitt förkläde, men när hon kastade dem, brast förklädesbandet, och stenarna nådde inte ända fram, utan blev liggande i en hög ett stycke från kyrkan. (I själva verket är det ett gravrör med en numera delvis blottad hällkista)

En trollkäring i Finland kom överens med en fångad svensk soldat, att hon skulle laga att han kom ur fångenskapen och även sörja för hemfärden, om han blott ville lova,

att lägga en järnkedja, som hon skulle ge honom, runt omkring Rydaholms kyrka. Det lovade han, och då trollade hon, så soldaten kom hem på en gång. Men innan han la kedjan kring kyrkan, ville han pröva dess verkan och la den därför om en stor ek, som växte i närheten av kyrkan. Knappt hade han fått ihop länkarna, förrän eken med ett brak rycktes upp ur jorden och försvann i rymden. Där eken hade stått, finns än i dag ett stort hål.

Sagesmannen trodde, att det härrörde från ett misslyckat försök att finna vatten, och att brunnskanterna sedan rasat ner. Han meddelade även, att Wieselgren velat göra gällande, att Rydaholm varit en samlingsplats för kungar

2839

och soldater, och att groppen använts till att utvälja goda
soldater, nämligen de, som voro kapabla till häst spränga över
gropen.

(Jfr Ny Smålandsbeskrivning)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV